

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Prolegomenon.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

PROLEGOMENON.

§. I.

De Utilitate explanandi Apocalypsin.

Dolendum, ne,
gligi ex-
planacionem.

SI flebat multum S. Joannes, ut dicitur in Capite quinto, propterea, quod Volumen Revelationum Divinarum, scriptum intus & foris, dignum sanè lectu, signatum Sigillis septem, quod Volumen est præcipuum objectum Apocalypseos, nemo posset aperire neque respicere, v. 3. & 4.

Certè dolendum, quod post tot elapsa sæcula & tot res gestas, quarum necesse est non paucas neque parvas in Apocalypsi prædictas contineri, consenscente mundo, adhuc illa jaceat sine studio singulari & curâ eam legendi atque intelligendi.

Non est
putandū
esse im-
possibilem.

Non audio eos qui dicunt impossibilem explicatu: hi mihi videntur nomen evertere huic Libro inditum Revelationis: siquidem, ne impositio nominis ejusmodi & ejus inscriptio ad Ecclesias frustra sint, non est dicenda excedere captum & studium humanum, pium illud & invocato Deo ut par est ad sacras Scripturas.

Audio potiùs, tam in aditu Apocalypseos, quàm in exitu, monentem DEUM, ut verba Prophetiæ hujus legantur, ut audiantur, & ut custodiantur, cum appromissione Beatitudinis; cap. 1. v. 3. & cap. 22. v. 7.

Nam ex recentioribus Auctoribus qui postremi commentati sunt in Apocalypsin, quidam profectò insignes ad laudem, tam multa scripserunt & præclare in cæteras Scripturas, ut in hujus accuratam interpretationem non iis vacaverit singulariter incumbere: sed ad summum collegerunt opiniones variorum, & de iis judicium tulerunt; quibus nec ipsosmet videas acquiescere, contentos deinde effundi in locos communes & concionatorios. Equidem, in SS. veterum Patrum vestigiis, explicationem brevem molior & claram: atque in exponendo servabo illam methodum quam mox afferam in §. 3. Omnia DEI, & post illum DEI paræ ac S. Joannis scriptoris, auspiciis me Lectorésque adjuvantium.

Quod si olim sua fuerit utilitas legendæ & expendendæ Apocalypseos juxta ea quæ citavimus verbis illiusmet in ingressu & in fine: quantò major erit non jam dicam utilitas sed necessitas ejus intelligendæ & observandæ; ad quos post amplius sesquimillenos Christi annos censendum est pertinere multa & præcipua rerum gestarum? quæ hoc ipso quod acciderint, & verò acciderint Ecclesiis & in Asia, non est dubitandum, quin fuerint in hoc libro Prophetico præsignata. Hæc si eruantur

Quorū-
dam in-
terpreta-
tio non
satisfa-
cit.

Utilitas
post tot
sæcula.

tur ex Apocalypsi & inveniantur divinitus prædicta, conducent ad fines præcellentes & ad motus animorum præstantissimos: videlicet

Quinq;
utilitates
in anima
Lecto-
ris.

1. Ad agnoscendam Providentiam DEI & Agni, decernentem aut per-mittentem omnes, in suo pondere numero & mensura, quæcunque infestent ærumnæ Sponsam Agni Ecclesiam: & adorandum procidendo cum Senioribus & Animalibus, inter acclamantia millia millium Angelorum.

2. Ad æmulandam constantiam majorum nostrorum, qui tanta subierunt pro Christo, & in Libro Vitæ descripti nos excitât suos posteros ad perseverandû cû eo in adversis: prout etiâ perseveraturi sunt Christiani heroës in Antichristi sævissimâ persecutione.

3. Ad præmuniendum animum contra impendentem nostris sæculis tentationem, ac mala novissima, quibus tanquam aurum in fornace polientur Electi, & palea reproba exuretur. Quæsi minus fortè contingant nostrâ ætate, proderit meditatio Apocalypseos ad nôsmet sanctè confundēdos, quando parvæ tribulationi succumbimus.

4. Ad exultandum in DEO, per gratiarum actionem illi, ac dilectionem; tùm verò etiam per spem porrò in eodem: futurum enim, ut Ecclesiam & in ea suos electos custodiat, & faciat cum tentatione proventum; eo indubitatisimo eventu, ut quantocunque amplius premetur illa palma, fortius erigatur.

5. Ad concipiendum sanctum contemptum hujus mundi, cujus consummationi certum est nos appropinquare

post tot sæcula. Utpotè positos (ut conabimur ostendere) jam sub Væ primo de tribus: quorum secundum Væ erit tantummodò annorum trium & dimidii, de Væ tertio autem constat quod sit consummatio mundi & adventus Judicis, ut habetur libri Apocalypseos cap. xi. Ex reliqua Apocalypsi videbimus nos positos sub Bestia priore, neque expectari nisi alteram Bestiam Antichristum cum suo Regno, qui faciat potestatem prioris Bestiæ & Imaginem ei addat. Ut ut est, certissimum est ex Apocalypsi, propè abesse à nostris temporibus finem sæculi & breve Antichristi regnum. quo fit, ut magis jam sit necesse dicere illud S. Justinii Martyris, in dialogo cum Tryphone, de Antichristo, ejusque tempore; Ἰὴν ἐπὶ θύραις, id est, jam pro foribus assistit: & illud S. Jacobi Apostoli cap. 5. v. 9. *Eccce Judex ante januam.*

De hoc contemptu sæculi & expectatione Judicis valeat in animis nostris admonitio S. Petri, epist. 2. cap. 3. *Cum igitur hæc omnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversationibus & pietatibus, expectantes & properantes in adventum diei Domini, per quem Cæli ardentes solventur & elementa ignis ardore tabescent!*

Age, pius Lector, priusquam pergat ad cætera, eliciat hos quinque affectus: adorationis & acclamationis: magnanimitatis & perseverantiæ: præmunionis simul & demissionis sui: exultationis & fiducia in DEO super omnia dilecto ac fideli: neglectus mundi citò petitori; & expectationis Domini advenientis.

S. II.

De Argumento : de phrasi: & de partitione totius
Apocalypseos.

1. **A** Pocalypsin, ut inter Scripturas Canonicas Novi Testamenti, rectè describeris Prophetiam Ecclesiasticam.

Prophe- *Argumentum* ejus est, tempora præ-
tat de nuntiare militantis Ecclesiæ, id est, pe-
periculis ricula ei præostendere, spiritualia præ-
Eccle- sertim, & persecutiones spirituales ab
sæ, & de exordio prædicationis Evangelicæ, us-
præmio que in finem mundi & statum Beati-
Beatitu- tudinis in quo triumphet. Ita de Apo-
calypsi sensit magnus Doctor Augu-
stinus lib. 20. de Civ. c. 8. *per totum hoc
tempus, inquit, quod Liber iste comple-
bitur, à primo scilicet adventu Christi,
usque in sæculi finem.* Non igitur ma-
teria Libri Apocalypseos sola, etsi est de
præcipuis, illud breve tempus quod est
Antichristi: sed in tota Apocalypsi
continetur totus status ac tempus Ec-
clesiæ; inde à Christo usque ad Judi-
cium, in quo transitus fiet ad statum
æternitatis aut Beatæ, aut reprobæ.

Tota,
inde à
primis
Capiti-
bus, est
Prophe-
tia.

Quomodo autem statim ab exor-
dio Libri omnia sint Prophetica, de-
clarabitur postea: & consentit id quod
in frontispicio legitur positum divini-
tus v. 1. DEDIT ILLI DEUS PA-
LAM FACERE SERVIS SUIIS
QUÆ OPORTET FIERI CITO.
Unde & S. Hieronymus meminit fu-
tutorum; lib. 1. contra Jovin. cap. 9.

*scripsit Apocalypsin, ait, infinita futuro-
rum mysteria continentem.*

Quòd si Joannes ab initio Eccle-
siæ & de sua coràm ætate aliquid ad-
ducat, id ipsum eatenus est propheti-
cum, quòd intelligatur habere suos
progressus & augmentum per reliqua
sæcula: quo sensu dicitur cap. 1. v. 19.
QUÆ SUNT ET QUÆ OPOR-
TET FIERI POST HÆC. Quem-
admodum est e. c. mysterium Equo-
rum illorum de quibus cap. 6. in quo
contra Equum album, rufus & niger,
tum & pallidus intelliguntur per sua
intervalla invalescere, furere denuò,
nec penitus desinere usque ad ultimum
tempus mundi.

2. *Phrasis* seu stylus scriptionis A-
pocalypsicæ est Hieroglyphicus rerum
futurarum; pellucens in signis
idoneis, arduis, & ad vivum præsigni-
ficantibus. Cùm enim omnes Prophe-
tas maximè deceat locutio allegorica,
ut dicit S. Chrylostomus hom. 10. in
Matth. laudans Isaiam qui *hac ipsa, in-
quit, per allegoricam significaverit figu-
ram, quod certè genus loquendi maximè
Prophetas decet: tùm verò si talis sit al-
legoria, quæ per hieroglyphica rerum
repræsentet eas ob oculos (subob-
scure quidem, quod est Prophetarum
& mysteriographorum: etenim qui*

Stylus
altissimè
Prophe-
ticus.

A 2

legit,

legit, intelligat) is est modus proponendi, qui & antequam res percipiatur, totum excuscat animum ad attentionem: & in percipiendo facit ex auditore spectatorem: & rem perceptam imprimis tenacius memoriae. Estque sublimissimus stylus prophetandi res arcanas, quae deo simul praecognita, & arcanum & sublime, huic descriptioni tribuit S. Dionysius Areop. l. de Eccl. Hierarch. cap. 3. dum eam vocat *arcanam & mysticam omnino Visionem dilecti Discipuli, divinamque Domini Jesu & altissimam Theologiam.*

Hæc methodus scribendi Prophetiam, postulat 1. Lectorem modestum, & ut S. Augustinus solet appellare mitem, ac donum in eo requirit Pietatis: qui assentiatur & laudet ea quae intelligit æquè, atque ea quae non intelligit, multò potius quam Socrates Philosophus, ut de illo narrat Aristoteles, factitabat in legendo libro Heracliti, cui cognomen *σχοραυός*, id est obscurus: *lando* (inquirebat) *quae intelligo, laudo etiam quae non intelligo.* Poscit deinde Lectorem navum ac virum desideriorum, qui adhibeat sedulam disquisitionem verborum & interpretando flagitationem divini auxilii non sanè sine suo labore ac relectione identidem eorum, quae non statim intelliguntur. Quod nonnunquam etiam de hac nostra explicatione volumus intelligi: si quando brevis in scribendo, cui studebimus, officiet lumini claritatis, & postulabit in Lectore lumen ingenii quo adjuvetur, & moram quae compenset.

3. Partiendo Apocalypsin secundum ordinem quem Joannes servavit in scribendo; dividi debet in duas partes, quarum utralibet constet Capitibus undecim. Et quoniam S. Joannes postquam dixit se fuisse in spiritu cap. I. v. 10. identidem utitur vocabulo VIDI, non immeritò distingui utraque potest in Visiones Propheticas, quarum duae praecedunt aperturam illius divini Libri (de quo cap. 5.) declaratorii divinae Praescientiae de temporibus Ecclesiae. Harum prima est, in Cap. 1. illustris apparitio Christi & dictatio Epistolarum per duo sequentia Capita: altera, in Cap. 4. & 5. sessio in Throno, cum Libro qui datur Agno aperiendus. Reliquae comitantur refectionem ipsam, ordine per septem Sigilla; quorum singulis detegitur pars Libri: juxta quem numerum Sigillorum etiam series Visorum in divino Libro rectè dicitur esse septem Visionum, quarum aliae breviores, aliae longiores. nam brevitatem quatuor primarum videri possunt supplere duae illae proemiales quae ad illum aperiendum videndumque disponunt & referuntur. Demum illo Dei Libro sic viso per partes, ac toto devorato, finitur Pars I. Apocalypseos, simul cum sono Tubae septimae quae est ad Judicium.

Similiter quòd etiam Altera pars Apocalypseos subdividi possit in suas Visiones, dicetur, Deo favente, initio secundae Partis.

* * *

Dividitur in 2. Partes: quarum singulae in Visiones.

§. III.

De methodo explicandi quam servabimus.

Explicaturus applicet eventa præterita.

Pincipio; modus explicandi Prophetias in genere, non est alius ordinarius quàm expectate eventura & applicare eventa. Ita SS. Patres ea pauca, quæ suâ ætate cœperant experiri, applicaverunt: Unde non est mirum quòd iidem SS. Patres non plenius exposuerint quæ tunc necdum contigerant, eaque posterioribus temporibus explicanda reliquerint. prout fatetur S. Irenæus l. 4. adv. hæres. c. 4. in illud Dan. 2. signa librum. *Omnes enim, inquit, Prophetia, priusquam habeat effectum, anigmata & ambiguitates sunt hominibus: cum autem venerit tempus & evenerit quod prophetatum est, tunc prophetia habent liquidam & certam expositionem.* Ergo memoriâ repetenda sunt ea quæ maximi momenti in Ecclesia compertum est accidisse: involuta enim sunt in Apocalypsi & pio attentoque studio evolvenda.

Habeat ob oculos modum quo in Apocalypsi quædam explicantur.

Deinde; in hac particulari Prophetia Apocalypica exponendâ respiciendum est ad eum modum, quem tenuit Auctor Apocalypseos in iis, quæ ipsemet explicata inseruit ac nobis præiit ad eruenda æquè cætera. Sensit ac monuit hoc S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 17. *In hoc quidem Libro, cuius no-*

men est Apocalypsis, obscure multa dicuntur, ut mentem legentis exerceant: & PAUCA in eos sunt, ex quorum manifestatione indagentur cætera cum labore. Comparatè ad multa quæ obscura relinquuntur, dixit manifestationem factam esse paucorum. Tale est illud Cap. 1. v. 20; septem Stellas, esse 7. Angelos seu Episcopos: 7. Candelabra; septem Ecclesias. & Cap. 5. v. 6. Cornua 7. & oculos Agri, esse septem spiritus DEI. Cap. 17. v. 8. 7. Capita, esse montes & Reges 7. & plura ejusmodi. Ex qua interpretatione manifestè docemur, hujus Libri non esse illud genuinum sensum, neque literalem appellandum, qui in primo vertice literæ appâret, sed eum, qui includitur in litera instar nuclei, Ecclesiasticum, & arcanum. Non proinde, exempli gratiâ, quatuor Equi, de quibus in Cap. 6. accipiendi sunt pro naturalibus equis: non ea, quæ de septem tubis in Cap. 8. & 9. interpretanda de naturali combustione tertiæ partis terrarum, & interitu tertiæ partis navium, de casu stellæ materialis, & obscuratione Cæli, veris locustis &c. præterquam ubi de Judicio agitur extremo; in quo constat esse propriè intelligendum

dum quod dicitur de Filio hominis venturo in nube, de novissima tuba Angeli, de signis & conflagratione atque everfione mundi.

Id quod etiam verum est in ipsis Epistolis, Capite 2. & 3. quia simili sunt phrasi dictatæ: non esse illic sumenda pro materiali significato, Lignum paradisi, Manna, Stellam matutinam, & cætera ejusmodi: ut per se patet Lectori.

Pervetustus scriptor & magnæ æstimationis in antiqua Ecclesia, sanctus Ephrem, lib. de pœnitentia, in redarguendo errore Millenariorum (ex Apocalypsis Capite 20. versibus 4. 5. & 6.) hoc ponit fundamentum sanæ sententiæ: *Si cuncta*, inquit, (hoc est, suppono quod cuncta) *per parabolam & anigma locutus est in Apocalypsi Joannes*. Urgentibus literam mille annorum instat: *Et ego abs te Candelabrum & Calculum candidum, & potionem tepidam repetam. regerit Mulierem esse Civitatem &c.* quæ cuncta symbolica. Et S. Hieronymus epist. 48. ad Marcellam de Libro Apocalypseos scribens: *Cum omnis*, inquit, *iste liber spiritualiter intelligendus sit.*

Advertat ad Prophetias veteres quæ subindicantur.

Tertiò, simul ad explicationem conducit attendere, ad quos se referat hæc Prophetia Libros aut sententias aliorum Prophetarum Veteris Testamenti; quibus utique censenda est consentite: præsertim Danielis, nec non Ezechielis; atque ipsius Chritti, Matth. 24. de consummatione Mundi & dissolutione finali: quibus adde etiam

Paulum ad Thessalonicenses de Antichristo.

Quartò; non est negandum neque obliviscendum, quod unius vocis aut signi plures esse possint sensus si eruantur. ita, ut in expositione hujus maxime Libri valeat illa regula S. Augustini de Scriptura univetsa: quod in quolibet sensu atque interpretatione congruâ, modò ne contrarietur orthodoxæ fidei, benè accipiantur ea quæ dicuntur in Scripturis: tanquam Spiritu sancto copiosè plura simul profereute. Citabo verba S. Augustini, quia fufius hoc docet, ad finem hujus §. (a)

Quòd si citra periculum utamur illa Regula in aliis Scripturis explicandis: quantò magis in Apocalypsi; quæ abditissima est omnium Scripturarum & fecundissima plurium sensuum? de qua S. Hieronymus epist. 103. ad Paulinum: *Apocalypsis*, inquit, *Joannis tot habet Sacramenta quot verba: parum dixi &c. in verbis singulis multiplices latent intelligentia.*

Quintò; denique in iis, quæ necdum acciderunt, futuris novissimis, juvandi procul dubio sumus communiti consensu veterum Patrum, & traditione ac sensu Ecclesiæ: nihil ut asseratur quod his fuerit contrarium.

Observandum pro hoc §. nos agere de explicatione & sensu literali Apocalypseos quem profiteamur velle adducere, & dicimus esse passim oportere significatum mysticum, ut in hieroglyphicis vel parabolicis. Nam sicut

Sic periculo est sensus multiplex.

De futuris nihil præsentiat quod repugnet consensui SS. Patrum & traditioni. Notandum nos hoc

agere de
sensu li-
terali.

hoc omni est voci commune, ut sit
significativa ejus quod concipit, & rei
quam enuntiat is cuius est vox: ita scri-
ptionis per hieroglyphica vel per sym-
bola, sicut & locutionis omnis para-
bolicæ, hoc est peculiare; quod con-
ceptus & res quæ significantur, non
sint significatio propria ipsius vocis aut
signi, sed metaphorica. Ut quando
dicit Scriptura, Brachium Dæi, sensus
literals non est id quod propriè signi-
ficat Brachium, sed id quod per Bra-
chium repræsentatur, id est Virtus ope-
rativa. Vel, ex Apocalypsi septem
Candelabra; non est sensus literals id
quod significatur propriè per vocem
Candelabrum, sed id quod significatur
figuratè, quod explicat esse Ecclesias.
Ita S. Thomas 1. p. q. 1. a. 10. ubi, cum
distingisset à literali tres alios sensus spi-
ritales; docet de sensu parabolico, quod
sub literali contineatur. nam per voces,
inquit (ad tertium) *significatur aliquid*
propriè & aliquid figuratè; nec est lite-
ralis sensus ipsa figura, sed quod est figura-
tum: & adducit exemplum de Brachio

Et posse
literales
sensus
esse plu-
Scripturæ aut vocis: intelligi similiter

volumus de sensu literali: quod videli-
cet Spiritus S. qui est auctor sacre Scri-
pturæ possit plura simul per & ad lite-
ram intendisse, quæ est doctrina S.
Thomæ l. c. in Corp. *quia verò, inquit,*
sensus literals est is, quem Auctor inten-
dit, Auctor autem sacra Scriptura Deus
est, qui omnia simul suo intellectu compre-
hendit; non est inconveniens, ut dicit Au-
gustinus, si etiam secundum LITERA-
LEM sensum in una litera sacra Scriptu-
ra plures sint sensus.

Unde quod S. Hieronymus paulò
antè citatus dixit, Apocalypsin esse spi-
ritualiter intelligendam, tantundè est,
ac dixisse, quod sensus Apocalypseos &
expositio, literals debeat esse de rebus
spiritualibus. sicut & nos si quid forte
dixerimus allegoricè accipiendum in
hoc Libro, nolumus talem esse sensum
allegoricum Apocalypseos: sed alle-
goriam esse sensum ejus literalem. A-
liud est enim dicere, Scriptura illa est
de rebus spiritualibus; & aliud, ille est
spiritualis sensus illius Scripturæ, is què
S. Thomas distinguit contra literalem;
nempe allegoricus, moralis, & anago-
gicus; qui supponunt sensum literalem
& super hunc fundantur.

res si-
mul.

(a) S. Aug. lib. xi. de Civ. cap. 19. *Divini sermonis obscuritas etiam ad hoc sit uti-*
lis, quod plures sententias veritatis parit & in lucem notitiæ producit: dum alius eum
sic, alius sic intelligit: sive ad id quoque perveniatur quod sensit ille qui scri-
psit: sive id quidem lateat, sed EX OCCASIONE TRACTAN-
DÆ PROFUNDÆ OBSCURITATIS alia quadam vera di-
cantur.

Et

Et lib. 3. de doctr. Christiana cap. 27. *Quando autem ex eisdem Scripturae verbis non unum aliquid sed duo vel plura sentiuntur, etiamsi latet quid senserit ille qui scripserit, NIHIL PERICULI EST.* (addit: dummodò sententia, quam de verbis illis exsculpis, rectæ fidei non refragetur) *Ille quippe Auctor, inquit, in eisdem verbis quæ intelligere volumus, & ipsam sententiam forsitan vidit: & certè Spiritus qui per eum hæc operatus est, etiam ipsam occurruram Lectori vel Auditori sine dubitatione prævidit; imò ut occurreret, quia & ipsa est veritate subnixæ, providit. Nam quid in divinis eloquiis largius & uberius potuit divinitus provideri, quàm ut eadem verba pluribus intelligantur modis? &c.*

APO-